

ACZÉL GÉZA

lecsó

*még javában kamasz lehettem szenvedélyes olvasásra determinálva
mikor valaki világhírűt írogatta bekalandozva már a fél világot
hogy mindig könny szökik szemébe a hazai lecsó különös illatára
sokat nem értettem belőle hiányzott a gyerekből az ízlelés mániája
s a mondat is a szemantikai üzenet alsó szintjén megtapadt
nem bontva ki magából azt a furcsa karakterképző aszimmetriát
mely elsuban a szemgödrök mögött a becsvágy és zsigerek alatt
mivel valami nincs itt arányban a siker örülten pörget előre
az anyai konyhák zamata pedig kissé röstelkedve visszaránt
nem tudod persze mindez milyen képleteket rajzol az árvának
ám helyettük is nosztalgiába oldod az egyre távolabb ballagó hiányt
ami biztos: tisztos öregedő ember undorodva gondol a rafinériára
ó az az otthon összeművészkedett legegyszerűbb legtisztább lecsó
minek már füstölt szalonnán futtatása is folklorisztikus eset – jó eset
de az elkopott szervekre vigyázva hisz minden nehezen emészthető
könnyű zsiradék alig hevített levében kezd a műveletet
elég a hagymát vékonyan karikára vágni s csak üvegesen maradjon
kell az a szeletelt hozzávalók testesen feljövő enyhén édeskés sorába
mikor népmesék messzi tájairól jelezve hármas úthoz érkezik a fáma
az a bizonyos legtisztább lecsó – szóva zöldpaprikát és paradicsomot bele
és fedő alatt olykor megkavarva készig tarthat a zamatozó párolás
sznobok huzigálják a piros gyümölcs héját magam inkább azt mondom
ne nézz folyamatosan a toalettbe magad után ha nem muszáj
a rizses változatra kissé már vigyázzunk ez a keleti láz gyorsan odakap
én szinkron helyett túlérétt paradicsomokkal megyek előre
annak bő vérében úszkáljon puhuljon az a sok ferde szemű mag
a paprika érettsége nem is fontos elég ha kerüljük a túl soványt
a profi az érés előtti stációkhoz csipetnyi kristálycukrot billent
víz hozzálöttyintése nélkül játszva át a középpályát mint a nehezét
puritán neveltetésembe aztán még a tojásos lecsó is belefér
ha már áttetszővé pároltad a masszát sőt ennél mehetünk még tovább
borítsd rá a habosra felvert nagy petéket ne szórj a lébe semmi éket*

*és lazán sülésig rázogatva háryként említgesd az angyalát
innen már nehéz tovább tápázkodnunk ha fedőnk alá néz a parvenü
s mint puncsmester vonalas grafikaként kezelt ételiinkbe beleáll
zagyválva irtózatos kolbászokról szaftokról öntetekről ezoteriákról
csak hogy ezekben már nem páráll az a világjáró könnycsepp
nincs benne tűzhelyre hajolva elbarnult fakanállal az anyánk*

